37 020 VII Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (VII) voor het jaar 2027

Nr. 19 Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 oktober 2026

Mede namens de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties informeer ik via deze brief de Tweede Kamer over nieuwe voorstellen met financiële gevolgen (€ 20 mln. of meer in enig jaar) die zijn opgenomen in de Ontwerpbegroting 2027 van Begrotingshoofdstuk VII Binnenlandse Zaken. Hier wordt conform wetsartikel 3.1 van de Comptabiliteitswet 2016 per voorstel ingegaan op doelen, instrumenten, financiële gevolgen, verwachte doeltreffendheid en doelmatigheid en voorgenomen monitoring en evaluatie. Sinds eind 2021 gebeurt dit Rijksbreed via de werkwijze “Beleidskeuzes uitgelegd”, zie Kamerstuk 31 865, nr. 198.

In deze brief zijn onderstaande beleidsvoorstellen opgenomen:

Begrotingsartikel 1 Openbaar bestuur en democratie

- Gemeenschapsfonds
- Maatschappelijke weerbaarheid

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
P.E. Heerma

Gemeenschapsfonds

Beleidskeuzes uitgelegd **Onderbouwing doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie (CW 3.1)**	
1. Doel(en)	Het Rijk werkt aan de oprichting van een Gemeenschapsfonds, zoals vermeld in het coalitieakkoord 2026 – 2030 'Aan de slag', de beleidsbrief BZK van 24 april 2026 (Kamerstuk 36 800, nr. 97) en de Kamerbrief ‘Ontwerp en inrichting van het Gemeenschapsfonds’ van 28 september 2026 (Kamerbrief 28 september jl. Kamerstuk 29 697, nr. 188). Samen met de overheid, samenleving en het bedrijfsleven wil het Rijk voorzieningen voor ontmoeting en gemeenschapskracht in dorpen en wijken realiseren én duurzaam in stand houden. Het Gemeenschapsfonds is nodig omdat lokale ontmoetingsplekken (zoals buurt en dorpshuizen en verenigingsgebouwen) onder druk staan[1]. In sommige regio’s zie we daarbij een gelijktijdige verschraling van voorzieningen als scholen en openbaar vervoer met een groot negatief effect op de directe omgeving. Burgers lukt het niet om dit patroon op eigen kracht te doorbreken[2]. Dat ontmoetingsplekken onder druk staan of dreigen te verdwijnen is problematisch. Ontmoetingsplekken zijn belangrijk voor tal van levensdomeinen, zoals weerbaarheid tegen sociale problemen[3]. Vaak worden ontmoetingsplekken gelinkt aan sociale cohesie; de mate waarin mensen zich verbonden voelen en zijn met elkaar en met instituties[4]. Het SCP beveelt dan ook aan om te investeren in mogelijkheden voor ontmoeting voor burgers, en om sociaal vertrouwen te verhogen met lokaal maatwerk.[5] Dit fonds is bedoeld om buurthuizen, verenigingsgebouwen en maatschappelijk initiatief te versterken, wat essentieel is voor de sociale structuren en samenredzaamheid in de regio’s. Het Gemeenschapsfonds geeft een tijdelijke impuls aan de bestaande, structurele inzet van Rijk en medeoverheden op versterking van maatschappelijk initiatief, maatschappelijk middenveld en lokale ontmoetingsplekken, zoals buurt- en dorpshuizen.

[1] Ruimte maken voor ontmoeting - Raad voor Volksgezondheid en Samenleving, p. 6.
[2] Elke regio telt! Een nieuwe aanpak van verschillen tussen regio’s. Raad voor Leefomgeving en Infrastructuur, Raad voor het Openbaar Bestuur, Raad van Volksgezondheid en Samenleving (2023), p. 23.
[3] Samenleven in de toekomst | Sociaal en Cultureel Planbureau, p.5.
[4] Samenleven in de toekomst | Sociaal en Cultureel Planbureau, p. 6.
[5] Samenleven in de toekomst | Sociaal en Cultureel Planbureau p. 24.

<table>
<tr><td></td><td>Met het Gemeenschapsfonds werken we aan gemeenschapskracht, dat doen we langs drie lijnen:
1. Investeren: We investeren duurzaam in gemeenschappen, via één landelijke regeling en sleutelorganisaties.
2. Samenwerken: We organiseren versterkte samenwerking tussen samenleving, markt en overheid (samen sterk)
3. Vereenvoudigen en bestendigen: We maken regels eenvoudiger, nemen administratielast en druk voor maatschappelijke initiatieven en vrijwilligers weg en verkennen duurzame financieringsinstrumenten. Zo maken we de inzet toekomstbestendig.</td></tr>
<tr><td>2. Beleidsinstrument(en)</td><td>Een ministeriële subsidieregeling bestendiging ontmoetingsplekken
We ontwerpen samen met de potentiële uitvoeringsorganisatie één landelijke regeling die naar verwachting medio 2027 vanuit BZK opengesteld kan worden.

De regeling biedt aanvragers zoals verenigingen en stichtingen de mogelijkheid om middelen aan te vragen voor aankoop, aan- en verbouw of renovatie van fysieke ontmoetingsplekken en voor de ontwikkeling en ondersteuning van maatschappelijk initiatief. Voor beide geldt dat middelen aantoonbaar worden besteed aan toekomstbestendigheid van de ontmoetingsplek.
De regeling krijgt een landelijke dekking met extra aandacht voor de NPVR-regio’s. De regeling geldt ook voor Bonaire, Sint-Eustatius en Saba. Met maatschappelijke partners en (mede)overheden wordt overlegd over de beste manier om de middelen ook daar beschikbaar te stellen.</td></tr>
<tr><td>3. A. Financiële gevolgen voor het Rijk</td><td>Voor het Gemeenschapsfonds is zoals vermeld in het coalitieakkoord 2026 – 2030 'Aan de slag' € 200 mln. gereserveerd.

Voor 2027 is er € 30 mln. gereserveerd op de BZK-begroting. Het gaat om:
• € 20 mln. voor uitkeringen gedurende de eerste ronde openstelling van de landelijke regeling in 2027.
• Waarvan een beperkt bedrag voor inrichten en uitvoeren van de regeling, communicatie, ondersteuning en begeleiding, monitoring, leren en evalueren.
• € 10 mln. voor al actieve sleutelorganisaties via bestaande regelingen (Kaderwet overige BZK-subsidies en het Kaderbesluit BZK-subsidies).

<table>
<tr><td>Jaar</td><td>Totaal</td><td>‘27</td><td>‘28</td><td>‘29</td><td>‘30</td><td>‘31</td></tr>
<tr><td>Budget (€ mln.)</td><td>30 mln.</td><td>30</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>
Planning 2027
• Januari 2027 – Medio 2027 – Verder ontwerp en inrichting van de regeling in samenwerking met</td></tr>
</table>

	maatschappelijke partners (techniek, begeleiding, openstellingsritme en bedragen). - *Medio 2027- December 2017*– Openstelling regeling en eerste aanvragen. - *Januari 2027* – Om al vooruitlopend op de regeling aan de slag te kunnen, stellen we op basis van bestaande regelingen (Kaderwet overige BZK-subsidies en het Kaderbesluit BZK-subsidies) middelen beschikbaar t.b.v. doelstellingen van het Gemeenschapsfonds via meerdere, al actieve sleutelorganisaties. Dit zijn bijvoorbeeld partijen en/of fondsen die al langjarig maatschappelijke initiatieven ondersteunen, een sterk netwerk hebben en daarmee een vertrouwde partner zijn. Voorwaarde is dat besteding aansluit op de categorieën van de landelijke regeling.
B. Financiële gevolgen voor maatschappelijke sectoren	Het fonds vraagt geen directe bijdrage van maatschappelijke sectoren. Het fonds vergroot de doelmatigheid en doeltreffendheid van de inzet van maatschappelijke sectoren op gemeenschapskracht.
4. Nagestreefde doeltreffendheid	**Samenvatting beleidstheorie** Met (financiële) middelen, kennis en netwerk (*input*) realiseren en behouden we ontmoetingsplekken en bieden we ontwikkeling en ondersteuning aan maatschappelijk initiatief (*output*). Hiermee realiseren we duurzame samenwerking tussen maatschappelijk initiatief, overheid en marktpartijen en vergroten we eigenaarschap bij gemeenschappen (*outcome*) en dragen daarmee bij aan versterkte gemeenschapskracht en sociale cohesie (*impact*). Een belangrijk werkzaam mechanisme in deze aanpak is dat het verdere ontwerp en de inrichting van de regeling en ondersteuning aansluiten bij de logica van maatschappelijke initiatieven. Dit uit zich in: - Aansluiting op bestaande structuren en middelen (zie voor verdere uitwerking sectie 5. Nagestreefde doelmatigheid). - Samenwerking met het maatschappelijk middenveld en hen betrekken bij de beslissing over de inzet en toekenning van middelen. De huidige inzet is gebaseerd op kennis die al is opgedaan van wat werkt (zie o.a. SCP-rapporten) en deze kennis zal bij de verdere uitwerking ook worden toegepast.
5. Nagestreefde doelmatigheid	Om de uitvoeringslasten van de regeling zo laag mogelijk te houden, sluiten we aan op bestaande structuren. Zowel bij de ontwikkeling als de uitvoering van de regeling, benutten we de aanwezige kennis en communicatiestructuren van partners, zoals fondsen en koepelorganisaties, maar ook gemeenten, wat de doelmatigheid vergroot. De controle op de besteding van de middelen richten we pragmatisch in. Dit doen we door middel van eenvoudige aanvraag- en

	verantwoordingsprocedures, waardoor de administratieve lasten voor initiatiefnemers tot een minimum worden beperkt. De doelmatigheid wordt verder versterkt doordat we via een interactieve kaart (zie de evaluatieparagraaf) de geografische spreiding, waaronder inzet NPVR -regio's, en de diversiteit aan initiatieven nauwkeurig monitoren en waar nodig bijsturen. Voor Bonaire, Sint- Eustatius en Saba, verkennen we momenteel, in samenspraak met (lokale) maatschappelijke partners, wat de beste manier is om de middelen te besteden. De specifieke context van de eilanden vraagt om een aanpassing van de landelijke regeling of eventueel om een alternatieve bestedingsprocedure, zoals een subsidiebeschikking. In een context waarin ontmoetingsplekken onder druk staan, zijn er beperkt middelen beschikbaar voor aanbouw, renovatie en verbouw van ontmoetingsplekken en maatschappelijk initiatief. Het doel van het Gemeenschapsfonds is om op korte termijn tekorten op te vullen.
6. Evaluatieparagraaf	De beleidstheorie vormt de basis voor monitoring, evaluatie en leren waarbij verschillende instrumenten worden ingezet om output, outcome en impact te meten: • *Output* – realiseren en behouden ontmoetingsplekken; ondersteuning en ontwikkeling van maatschappelijk initiatief • *Outcome* - toekomstbestendige samenwerking en wederzijds vertrouwen tussen maatschappelijk initiatief, overheid, fondsen en marktpartijen; groter eigenaarschap bij gemeenschappen; • *Impact* – versterkte gemeenschapskracht, sociale cohesie. Om deze monitoring en evaluatie te bewerkstelligen vindt een mix van kwantitatief en kwalitatief onderzoek plaats naar besteding en impact. Zo wordt o.a. dataverzameling ingericht binnen het ICT-systeem gekoppeld aan de regeling. Deze dataverzameling richt zich met name op data m.b.t. de grootte van de aanvraag, type activiteit en geografische spreiding. Aanvullend produceert de Vrije Universiteit op basis van meerdere databronnen van fondsen en maatschappelijk initiatief een zogeheten *interactieve kaart* waarin aard van maatschappelijke initiatieven en ontmoetingsplekken periodiek wordt bijgehouden vanaf 2027. Daarnaast zijn er voor het meten op outcome en impactniveau meerdere monitorings- en onderzoeksinstrumenten waar mogelijk op voortgebouwd kan worden, zoals het onderzoek van SCP naar Gemeenschapskracht, de monitor Burgercollectieven 2.0 van de VU, of Social Return on Investment (SROI) analyses

	volgens meer vernieuwende methodieken (Vitavalley) en eventueel nog op te starten kwalitatief onderzoek. Ook wordt een gezamenlijke leer en evalueer structuur opgezet. Evaluaties die hieruit voortkomen worden opgenomen in de Strategische Evaluatieagenda (SEA) bij begrotingshoofdstuk XII (BZK). Dit zal in ieder geval resulteren in een tussentijdse evaluatie van de regeling in 2029 en een ex durante evaluatie in 2031.

Maatschappelijke weerbaarheid

Beleidskeuzes uitgelegd **Onderbouwing doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie (CW 3.1)**	
1. Doel(en)	Zoals eerder al aan de Kamer gemeld (*Kamerstuk* 30 821, nr. 326) staat Nederland staat voor de meest unieke en complexe veiligheidsopgave sinds de Koude Oorlog. Geopolitieke competitie, spanningen en conflicten, maken dat vrede en veiligheid in Europa niet meer vanzelfsprekend zijn. Dit blijkt ook uit de Russische agressieoorlog in Oekraïne en groeiende hybride activiteit in Europa. Doordat het zwaartepunt van de Amerikaanse veiligheidspolitiek wegschuift van Europa, zal Nederland met de rest van Europa zelf meer zorg moeten dragen voor onze eigen veiligheid. Dat betekent dat we onze afschrikking moeten versterken door te bouwen aan een weerbare samenleving, met een robuuste economie, voldoende voedsel en water en een parate krijgsmacht. Dit maakt Nederland sterker en veiliger. Een weerbare samenleving helpt in de eerste plaats om (ernstige) incidenten te voorkomen. Het maakt Nederland minder kwetsbaar, schrikt statelijke actoren af en ontmoedigt hen om Nederland te raken. Weerbaarheid helpt om (ernstige) incidenten te voorkomen én om beter voorbereid te zijn als het onverhoopt toch misgaat. Zodat we als samenleving weerstand kunnen bieden en veerkracht kunnen tonen. Het verhogen van de weerbaarheid helpt bovendien ook om andere crises beter aan te kunnen, zoals grootschalige overstromingen, een pandemie of langdurige uitval van vitale processen. Ook de medeoverheden hebben hierin een belangrijke taak. De gevolgen van een (langdurige) crisis worden uiteindelijk lokaal gevoeld en zullen in eerste instantie door lokale overheden en door maatschappelijke organisaties te worden gedragen. De continuïteit van de overheid is immers een belangrijke randvoorwaarde voor een weerbare samenleving (*Kamerstuk* 30 821, nr. 326, p. 14).

<table>
<tr><td></td><td>Lokale overheden en maatschappelijke organisaties geven aan dat zonder aanvullende capaciteit, geld en praktische ondersteuning zij niet in staat zijn dergelijke dreigingen en crises het hoofd te bieden. Daardoor staat de continuïteit van kritieke overheidsdiensten en processen voor de bescherming van de democratische rechtsstaat en rechtsorde op het spel.

Met het beschikbaar stellen van deze middelen worden zij in staat gesteld een aantal belangrijke stappen te zetten die bijdragen aan een versterkte weerbaarheid.

De doelen zijn hiermee drieledig:
• Inwoners zijn beter voorbereid op langdurige maatschappelijke ontwrichting (sociaal-maatschappelijke weerbaarheid)
• Inwoners en medeoverheden kunnen gedurende crises ononderbroken gebruikmaken van cruciale overheidsdiensten van medeoverheden (zoals overheidscommunicatie en basisregistraties) (Continuïteit overheid en overheidsdienstverlening)
• Het Rijk werkt beter dan nu samen met medeoverheden en partners in de beleidsmatige aanpak rondom weerbaarheid, als initiatieven bij elkaar bekend en (zo veel mogelijk) met elkaar afgestemd zijn.</td></tr>
<tr><td>2. Beleidsinstrument(en)</td><td><u>Sociaal-maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden:</u>
Afspraken tussen het Rijk, de medeoverheden en maatschappelijke partners over rollen en inzet moeten nader worden uitgewerkt. Onderdeel daarvan zijn de in te zetten beleidsinstrumenten. Gedacht kan worden aan:
• Medeoverheden in staat stellen om de maatregelen op weerbaarheid/veerkracht zoals bijv. geformuleerd in VNG handreiking daadwerkelijk te realiseren, met de benodigde menskracht en middelen.
• Subsidieregelingen voor maatschappelijke organisaties, en SPUKs (of DU) voor gemeenten.
• Een kennisplatform om te voorzien in de ondersteuningsbehoeften voor gemeenten, en een lerend netwerk voor maatschappelijke partners.
• Bestuurlijke afspraken tussen Rijk, VNG, de veiligheidsregio's en maatschappelijke partners.

<u>Continuïteit overheid en overheidsdienstverlening:</u>
De instrumenten zullen naar verwachting een mix betreffen tussen financieel-economische instrumenten en een awareness-campagne (communicatie-instrument).</td></tr>
<tr><td>3. A. Financiële gevolgen voor het Rijk</td><td>Onderstaande financiële middelen worden toegevoegd aan de BZK-begroting tot en met 2035.

<table>
<tr><td>Jaar</td><td>‘26</td><td>‘27</td><td>‘28</td><td>‘29</td><td>‘30</td><td>‘31</td><td>’32 tm 35</td><td>Struc.</td></tr>
</table>
</td></tr>
</table>

<table>
<tr><td></td><td>
<table>
<tr><td>Budget (€ mln.)</td><td>0</td><td>20</td><td>25</td><td>40</td><td>48</td><td>60</td><td>70</td><td>-</td></tr>
</table>
</td></tr>
<tr><td>B. Financiële gevolgen voor maatschappelijke sectoren</td><td>Medeoverheden en maatschappelijke organisaties spreken mee in de verdeling van de gelden die voor sociaal-maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden bestemd zijn.</td></tr>
<tr><td>4. Nagestreefde doeltreffendheid</td><td><u>Sociaal-maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden:</u>
Het hoofddoel is dat inwoners, medeoverheden en maatschappelijke organisaties beter voorbereid zijn op langdurige maatschappelijke ontwrichting (sociaal maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden en de hele samenleving).

Dit wordt gerealiseerd door te redeneren vanuit een brede ‘whole of society’-benadering, waarbij Rijk, medeoverheden en maatschappelijke organisaties gezamenlijk bijdragen aan het voorkomen, voorbereiden op, reageren op en herstellen van crises.
Er bestaan al verschillende maatschappelijke initiatieven, zoals pilots van het Rode Kruis en het Leger des Heils. Deze laten zien dat maatschappelijke organisaties een belangrijke rol kunnen vervullen, maar dat hiervoor aanvullende capaciteit, middelen en ondersteuning nodig zijn. Initiatieven geven aan dat ze zonder aanvullende capaciteit en geld onvoldoende in staat zijn deze crises het hoofd te bieden. Ook medeoverheden hebben versterking nodig om hun rol in de weerbaarheidsopgave effectief te kunnen vervullen.

De middelen zijn daarom gericht op het versterken van capaciteit, expertise en samenwerking tussen Rijk, medeoverheden en maatschappelijke organisaties. Dit leidt tot meer capaciteit, concrete preventieve en voorbereidende maatregelen, waardoor de maatschappelijke weerbaarheid en veerkracht wordt vergroot.

Concreet betekent dit:

<u>De versterking van civiele paraatheid van de samenleving</u> (whole of society) door het aansluiten van de medeoverheden en maatschappelijke partners op de rijksbrede weerbaarheidsopgave. Dit kan door extra capaciteit vrij te maken en medeoverheden en maatschappelijke partners te betrekken bij tafels waar de weerbaarheidsopgaven worden besproken. Zodat gemeenten en maatschappelijke partners in staat zijn zich voor te bereiden op langdurige crises en verstoringen.

</td></tr>
</table>

	• Meedraaien in pilots gericht op het versterken van lokale gemeenschappen en bewonersinitiatieven. Daarmee vergroten we het vermogen van gemeenschappen om tijdens maatschappelijke ontwrichting voor elkaar te zorgen. In feite wordt hiermee de lokale burgerhulp ten behoeve van de samenredzaamheid versterkt. • Het betrekken van zo veel mogelijk verschillende maatschappelijke organisaties, zowel indirect via lokale overheden als direct via bestaande instrumenten zoals Loket D. *Continuïteit overheid en overheidsdienstverlening:* Het hoofddoel is dat inwoners en medeoverheden gedurende crises zoveel mogelijk ononderbroken kunnen gebruikmaken van cruciale overheidsdiensten. Dit wordt gerealiseerd door het versterken van: • De decentrale capaciteit bij medeoverheden ten behoeve van de versterking van hun digitale weerbaarheid en wendbaarheid te versterken. Hierdoor kunnen overheden in de lokale context hun weerbaarheid versterken. • Preventie en de bescherming van decentrale overheidsorganisaties door het bieden van centrale ondersteuning voor het op orde brengen van de basisweerbaarheid en weerbaarheid tegen onder andere geavanceerde dreigingen. Medeoverheden krijgen hulp bij risicoanalyses en de uitvoering daarvan, specifieke ondersteuning tegen statelijke dreigingen en het bevorderen van digitale weerbaarheid door het versterken van kennis, bewustwording en vaardigheden • Detectie van en respons op incidenten door medeoverheden zodat deze sneller worden opgemerkt en gehandeld wordt om de impact te beperken door het versterken van Security Operation Center (SOC)-dienstverlening, te investeren in Incident Response-capaciteiten en door overheidsbrede oefeningen met (cyber)incidenten uit te bouwen.
5. Nagestreefde doelmatigheid	*Sociaal-maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden* Het hoofddoel is dat inwoners, medeoverheden en maatschappelijke organisaties beter voorbereid zijn op langdurige maatschappelijke ontwrichting (sociaal maatschappelijke weerbaarheid van medeoverheden en de hele samenleving). De middelen zullen in nauwe samenwerking en met input van alle relevante partners in een specifiek daarvoor ingericht thematafel zo doelmatig mogelijk besteed worden, met oog voor integrale sturing én zo veel mogelijk lokaal maatwerk. Uitgangspunt is om met de middelen een zo groot mogelijke maatschappelijke impact te creëren en dat ook optimaal van elkaar kan worden geleerd. De uitvoeringslasten zullen zoveel mogelijk worden beperkt.

	Criteria voor de toekenning van middelen en de monitoring hierop worden nog verder uitgewerkt. De invulling van middelen sluit aan bij reeds bestaande initiatieven en bestaande netwerken (zoals (maar niet uitsluitend) het Rode Kruis en het Leger des Heils) en structuren en laat voldoende ruimte voor lokaal maatwerk; gemeenten en maatschappelijke organisaties weten immers zelf het beste welke rolverdeling het meest logisch is voor de lokale context. De middelen zullen zoveel mogelijk beschikbaar moeten zijn voor lokale initiatieven verspreid door het hele land. Door de kennis en ervaring te verbinden aan een leernetwerk wordt deze op een zo breed mogelijke schaal toegankelijk gemaakt. Dit draagt bij aan een doeltreffende en doelmatige manier van besteden, omdat elke gemeente getroffen kan worden door een dreiging of crisis. Daarnaast worden ook zo veel mogelijk verschillende maatschappelijke organisaties betrokken, zowel indirect via lokale overheden als direct via bestaande instrumenten zoals Loket D[6]. *Continuïteit overheid en overheidsdienstverlening* Medeoverheden worden met deze investeringen beter in staat gesteld de continuïteit van overheidsdienstverlening te waarborgen. Medeoverheden verschillen naast beschikbare capaciteit, expertise en financiële ruimte ook sterk in grootte, in mate van uitbestede software en ICT-diensten en hoe en waar deze zijn uitbesteed en in de aard en omvang van potentiële dreigingen. Daarom is in deze voorgestelde uitwerking gekozen voor een aanpak met maatwerk, zodat efficiënt, effectief en slagvaardig te werk wordt gegaan. Dat gebeurt door onderscheid te maken tussen 1) capaciteit voor decentrale overheden om maatregelen binnen hun eigen organisatie door te voeren en 2) het bundelen van capaciteit via een gezamenlijke aanpak tussen Rijk en medeoverheden. Deze gezamenlijke aanpak voorkomt versnippering en waarborgt een optimale benutting van schaarse specialistische kennis op (digitale) weerbaarheid, de beschikbare voorzieningen en ondersteuning.
6. Evaluatieparagraaf	De precieze invulling van de inzet wordt in de komende periode nader uitgewerkt. Daarbij zal ook bepaald worden hoe door monitoring en evaluaties inzicht kan worden verkregen over de doeltreffendheid en doelmatigheid van de inzet. Een toelichting op het thema en de inzichtsbehoefte, en de daaruit volgende evaluaties en

[6] Met Loket D ondersteunt Vfonds projecten waarbij bewoners kunnen meedenken en meebeslissen over hun directe omgeving.

	monitoring zullen worden opgenomen in de Strategische Evaluatieagenda (SEA) in de Ontwerpbegroting 2028. Dan wordt ook aangegeven wanneer dit thema wordt opgenomen in een periodieke rapportage.